

Jídelníček, potraviny a naše zdroje

svobodny-svet.cz/jidelnicek-potraviny-a-nase-zdroje

13. března 2023

ALEŠ MACHÁČEK

Jestliže místo řepy vytahujeme z ukrajinské černozemě naše tanky, nemůžeme se divit, že potraviny nejprve notně podraží a pak zmizí úplně.

Dnes jsem se zúčastnil rozhovoru v šatnách pro muže místního sportovního centra Better, kam si každý občan nad 65 let může ve všedních dnech dopoledne jít zaplavat zadarmo. Sprchy a čisté toalety jsou při tom samozřejmostí. Pro svou věkovou kategorii mám rovněž zadarmo tzv. „freedom pass“ a mohu tedy rovněž zadarmo využívat místní dopravu.

V dopoledních hodinách se tedy schází skupina poměrně stálých, nikam nespěchajících uživatelů a mnohdy se rozpoutá i pokec o událostech jiných než je ragby nebo kriket. Dnes byl kupodivu na pořadu Nord Stream a poodkryté okolnosti jeho výbuchu. Nálada, která odpovídala klasicky nelichotivému pohledu nejen na Francouze

(frogeaters), ale také na Němce (fritz) dala najevo, že odříznout fricky od plynu je sice „not fair game“, ale oni si nic jiného vlastně ani nezaslouží. Že je tam ještě nějaká další východní Evropa, nikdo nepřipomněl, asi si si nebyli jistí, jestli je tam ještě něco jiného než Rusko. Norsko jako spolupachatel bylo sice zmíněno, ale „*to by bylo divné, kdyby v tom neměla prsty naše vláda. Ha ha ha*“. Putin byl jasný. Úplný šílenec. Jedinec z Kypru se to sice snažil zpochybnit, ale neuspěl.

Naštěstí netrvalo dlouho a řeč se svedla na nákupy potravin, kde panovala podobná shoda. Pocit, že v současnosti je na trhu nejvíce potravin z Polska, vyvážila dostupná britská jablka, což uspokojilo nacionalistické smýšlení. Odkud jsou všechny ty třešně, jahody a manga nikdo neřešil, ani to, že indické, libanonské a další exotické přísady jsou po léta a pořád vystaveny k prodeji. Kdo chce, může si poslechnout zprávy o nelegální přísadě olivových listů v oreganu nebo chlorofylu v řepkovém oleji, který je potom vydáván za extra panenský, tedy získaný studeným lisováním. Ale ani to nikoho moc neodradí od nákupu zaručeně pravých „bio“ potravin.

Rozhodl jsem se o tom napsat, protože jsem viděl na Facebooku jakési prázdné regály obchodu z Anglie, prý bez zeleniny (papriky, rajčata apod.). Nevím, jak je to jinde než v Londýně, kde si lidé vydělají více, takže je vyšší ceny tak netlačí a chudí už dávno stojí fronty na výdejny pro chudé (food banks).

Vtipy o prezidentech Bidenovi a Petrovi, jak nakupují v polském obchodě, nejsou až tak vtipné a dlouhodobá polská politika umožňující národní produkci potravin i přes éru násilné kolektivizace přináší pořád jistá privilegia venkovu. Polský venkov zůstal, náš těžký průmysl se změnil v montovny. Jako vnuk Ferdinanda Macháčka, zakladatele moderního zelinářství a časopisu Zahrádkář, je pro mne těžké pochopit, že polské kyselé zelí stojí v Londýně méně než v rakovnickém Tescu.

Ale takový je už globalistický svět. Rozdíl mezi chudými a bohatými se zvětšuje také v možnosti nákupu potravin. V naší ulici je však pořád pocit sounáležitosti, a tak se o prvním úterý v měsíci sešla slušná sbírka pro potravinovou banku.

Jak bude později, je těžko říci. Militantní nálady a větší zbrojní rozpočet nikomu nepomůžou. Tedy kromě toho jednoho procenta. Ti si mnou ruce a přepočítávají své zisky.

Jak to vypadá v obchodech, kolem kterých chodím?

Jestli bylo něco v množství omezeno, nikde se to moc neukázalo. Třeba aspirin je prodáván jenom po dvou baleních, více ho najednou nedají, ale je k dispozici každý den.

Britové se v minulosti vypořádali se skutečným nedostatkem potravin použitím konceptu „válečné zahrady“ nazývané taky zahrádkou vítězství. Tento koncept pochází od Charlese Lathropa

Packa z roku 1917. Jeho myšlenka spočívala v tom, že produkci potravin lze zvýšit bez rozšiřování komerčně obdělávané půdy a bez potřeby další zemědělské práce. To bylo důležité vzhledem k počtu zemědělců, kteří nastupovali do vojenské služby.

Vláda za 2. světové války vydala stručný manuál co a jak pěstovat. Akce se jmenovala kopej pro vítězství a vyzývala k pěstování zeleniny všude tam, kde bylo trochu půdy. Její vliv stále trvá, můžete zaslechnout otázky jako „*Jak se má tvůj česnekový projekt?*“, ale jinak žádná panika, žádné scény jako z černého pátku v USA.

Zvýšení produkce v Číně je řešeno trochu jinak.

Li Genliang, místní obyvatel vesnice Baši v okrese Huyi jako první ve vesnici vysadil pod vinnou révou smržové houby. V roce 2015 společně se šesti sousedními domácnostmi vysadil jedlé houby na více než 4 hektarech půdy, což mu přineslo roční příjem více než 1 milion jüanů (asi 145 000 USD). Pěstování smržů se tak stalo pro lidi v okolí novou možností, jak zvýšit svůj příjem. „*Nyní se smržové houby dobře prodávají,*“ řekl Li nadšeně. V letošním roce se pod Liovým vlivem pustilo do pěstování smržových hub více vesničanů z okolních oblastí. Smrže rostou i v našem klimatu a daly by se použít podobným způsobem.

V dětství nás máma, když začínala vařit, posílala na nějaké ty kačenky do polívky. Na ostatní houby se chodilo do hlubších lesů. Později v Pachaticích jsem se zhýčkal úplně a z bedlí jsem bral jenom ty, co se jejich klobouk opravdu hodil na řízky, a holubinky mandlové, pečené na kmíně a másle, nebyly zvláštností. Aniž jsem to tehdy věděl, viděl jsem přírodu v její, i když již tehdy omezené, rozmanitosti. Proto jsem svoji zahrádku o velikosti 200 metrů čtverečních nechal zaplevelit houbami. Pokusil jsem se z nich udělat svoje PF (pro vysvětlenou – PF může znamenat též „Psilocybin Fanatic“).

Rozmanitost je v závislosti na výtěžnosti, a tak jsem udělal kompromis s outovkou pestrou (*Trametes versicolor*). Inokuloval jsem pár pařezů jejím myceliem a nyní popíjím zdravotní čaj, protože houby jsou nejen doplňkem stravy, ale také důležitým zdrojem léčivých bílkovin.

Jestliže však místo řepy vytahujeme z ukrajinské černoze naše tanky, nemůžeme se divit, že **potravinu nejprve notně podraží a pak zmizí úplně. A protože nevolíme mír a mírové soužití, budeme z té ukrajinské černoze brzy vytahovat i svoje vlastní holinky.**

| e.republika.ch

■ ■ ■ ■ ■ (3 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena **zde**.

